

پرده اول: منظره به بالاترین نقطه بحث کشیده شده بود؛ یک طرف میز سید مهدی حسینی مرد همه کاره قرار دادهای نفتی در دولت هفتم و هشتم و آن سوی میز، فرهاد مومنی اقتصاددان نهاد گره! موضوع مناظره قرار دادهای بیع متقابل است.سید مهدی حسینی با اعتماد به نفسی خارق العاده به مومنی می گوید: «آقای دکتر، خیالتان راحت، قرار دادهای نفتی را یک «شریفی» امضا می کند که ضریب هوشی شان زیاتر از عام و خاص است.» این جمله حسینی همه را متحیر می کند تا اینکه فرهاد مومنی با پاتکی «فرانگیر» حسینی را در فکر فرو می برد: «آقای حسینی، اگر تا هم اینک به اندازه ۵۰ درصد از عدم توانایی شما در انعقاد قرار دادهای بیع متقابل نگران بودم حالا ۱۰۰ درصد نگرانم؛ بسیار جالب است با اعتماد به نفس فراوانی از تحصیل خود در دانشگاه شریف می گوید و می پنداردید تحصیل در شریف برای حفظ منافع کشور در قرار دادهای کافی است در حالی که شما فقط مهندس هستید نه یک چاقو فدان، نه یک کارشناس فنی، نه یک مذاکره کننده و نه یک آشنا به اقتصاد.»

پرده دوم: انتقادها به قرار دادهای امضا شده در دولت بالا گرفته است؛ قرار دادهایی که به زعم امضا کنندگان و مدافعان آن کاملاً به سود ایران است و در مقابل اما عده‌ای، با بر شماری نقاط ضعف این قرار دادهای بیع متقابل را عامل بدبختی و دلدادگی بی نظیر به شرکت‌های خارجی می‌دانند. اختلافات بالا گرفته است و تشخیص اینکه حرف کدام طرف با «حق» میزان است، سخت شد. وزیر نفت تصمیم می‌گیرد منتقدان را بر کنار کرده و آنها را به شرکت‌های حاضر در صحرای «تبعید» کند.

همه چیز آرام شد ولی توفانی بزرگ در راه است، توفانی که نشان خواهد داد تیم بین الملل وزارت نفت دست به اشتباه بزرگی زده است.

پرده سوم: محمود احمدی نژاد پیروز انتخابات سال ۸۴ می‌شود و منتقدان آن روزهای زنگنه فرصت نفس کشیدن به دست می‌آورند اما نه از جنس عقده گشایی بلکه از جنس سخنان کارشناسی – هر چند که خود اولین قربانیان دولت شدند. قرار دادهای بیع متقابل به روی میز می‌آیند و به صورت دقیق مورد واکاوی قرار می‌گیرند. نکات مهم «بولد» می‌شوند و یک خروجی به ثبت می‌رسد: «بیع متقابل بهشتی در باتلاق نفت» کارشناسان برجسته حقوقی، فنی، اقتصادی و بین الملل با رصد قرار دادهای نفتی در فکر فرو می‌روند که آیا چنین امتیازهایی تا دایره ملی گرای خارج نیست یا اینکه «قرار داد بینه» های وزارت نفت تا این حد دچار نادیده گیری منافع ملت شده‌اند؟ انتقادها مطرح می‌شود اما پاسخ و صدای «صافی» از مدیران وقت شنیده نشود.

پرده چهارم: هشت سال محمود احمدی نژاد پایان یافت؛ حسن روحانی «پاستور نشین» شده و بیژن نامدار زنگنه به وزارت نفت برگشته است. در راستای توسعه دیپلماسی و برقراری روابط دیپلماتیک با کشورهای همسایه و غیر همسایه، نفت و گاز به عنوان مهم ترین «ابزار» و نه سلاح مورد تأکید دولت قرار می‌گیرد، زنگنه که به خوبی از وضعیت نابسامان سرمایه گذاری در نفت با خبر است تیم خود را «هدام» می‌زند و فرامی‌خواند که در رأس آن چهره نام آشنا و انتقاد ناپذیر نفت دیده می‌شود. سید مهدی حسینی به نفت بازگشت اما نه همان «سرسخت» همیشگی است و نه «طرد کننده» منتقدان؛ او کمی تغییر کرده است و در هماهنگی کامل با وزیر نفت کمیته‌ای تشکیل می‌دهد که هدف از آن، بازنگری در قرار دادهای نفتی و «جذاب» کردن آنها برای خارجی‌هاست. منتقدان هم به این کمیته اضافه می‌شوند تا از کفر تا ایمان قرار دادهای یک جا جمع آورند.

پرده پنجم: جلسات به خوبی بر گزار می‌شود اما پس از چند جلسه اختلافات به بلوغ خود می‌رسد که هیچ گاه رسانه‌ای نشد. سید مهدی حسینی همان سید مهدی حسینی بود فقط با کمی «رویش». همایش بازنگری در قرار دادهای نفتی استفاده بر گزار می‌شود که به خوبی از اختلافات بنیادین در قرار داد جدید حکایت دارد. سید مهدی حسینی با تمام افرادی که هم چپت خود هستند از لسل جدید قرار دادهای نفتی دفاع می‌کنند و منتقدان هم در لاک سکوت فرو می‌روند؛ در یکی از پائل‌های این همایش یکی از اعضای این کمیته زمانی که زبان به انتقاد گشود به وی حمله شد که «قای... شما خود در کمیته حضور داشتید از شما بعید است» حسینی می‌گوید قرار دادهای جدید سال ۹۳ در لندن رونمایی می‌شود که منطبق بر قاعده «برد-برد» است و شرکت‌های خارجی بر خلاف قرار دادهای بیع متقابل نه تنها ضرر نمی‌کنند بلکه سود می‌کنند.

پرده ششم: سید مهدی حسینی سیرانجام پذیرفت انعقاد قرار دادهای بیع متقابل اشتباه بود اما نه اشتباهی به ضرر ایران بلکه به ضرر شرکت‌های خارجی. وی در گفت وگویی که مهدی افشار نیک با وی انجام داده و در سایت نفتنا گذاشته می‌گوید: «جای یک اشتباه بود، دیگر نباید دچار شعارزدگی شد» پرده هفتم: شرکت‌های خارجی با نوع قرار داد مشکلی ندارند، موضوع چیز دیگری است، موضوع تحریم است و نه مدل قرار دادی. شرکت‌های خارجی علاقمند به امضای قرار دادهای مشارکت در تولید هستند و نه بیع متقابل ولی کسی در ایران به این موضوع توجهی نمی‌کند که اگر در شرایط فعلی هم قرار دادهای امتیازی به میان آید باز هم غربی‌ها چمدان هایشان را بر سمت ایران نمی‌نهند. شرکت‌های غربی هم اینکه خوش اقبال ترین شرکت‌های اقتصادی هستند. آنها در دوران حکومت بیع متقابل، بیش از ۶۰۰ میلیارد دلار از ایران گرفتند تا تولید نفت را یک میلیون و ۵۰۰ هزار بشکه افزایش دهند اما در عمل تنها موفق به افزایش ۳۶۰ هزار بشکه نفت شدند، آن هم با دوبینگ. تولید ۱۲۰ هزار بشکه‌ای را نشان دادند و ۵۰ هزار بشکه‌ای تحویل دادند. توسعه سروش و نوروز، سیری، درو، بلال، سلمان و... تنها نمونه‌ای از خوشبختی شرکت‌های غربی در قرار دادهایی است که مردم همه کاره نفتی‌ها، آن را به ضرر آنها می‌دانند.

حجیر

در تولید آلومینیوم عقیم

رئیس هیئت عامل سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران (ایمیدرو) از گشایش اعتبار طرح آلومینیوم جنوب به ظرفیت ۲۰۰ هزار تن ظرف ماه آینده بر داد و گفت: قرار است این پروژه با تأمین اعتبار بیش از یک میلیارد دلاری چین و با مشارکت ۴۹ درصدی ایمیدرو و ۵۱ درصدی گروه سرمایه‌گذاری غدیر در منطقه ویژه صنایع انرژی بر لاهرد اجرا شود. به گزارش ایستنا، مهدی کرباسیان در نشست خبری سومین کنفرانس بین‌المللی آلومینیوم به اینکه طبق برنامه‌ریزی‌های انجام شده تولید آلومینیوم ایران باید تا سال ۱۴۰۴ به ۱/۵ میلیون تن برسد، گفت: این در حالی است که در سال قبل تولید آلومینیوم کشور به حدود ۳۵۰ هزار تن رسید و ما از نظر تولید آلومینیوم در کشورهای حاشیه خلیج فارس عقب‌تریم.

شرکت مدیریت منابع آب ایران
شرکت آب منطقه‌ای یزد

شرکت سهامی آب منطقه‌ای یزد در نظر دارد مناقصه فوق را به صورت یک مرحله‌ای از محل اعتبارات طرح‌های عمرانی بر گزار نماید. مناقصه‌گران واجد شرایط و دارای گواهینامه صلاحیت از معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور در رشته تاسیسات و تجهیزات می‌توانند با توجه به موارد ذیل اقدام لازم بعمل آورند.

۱. **موضوع مناقصه:** تهیه و اجرای سیستم کنترل و تله متری ایستگاه

پمپاژ چهار و مخزن قارنه خط انتقال آب به یزد

۲. **برآورد هزینه اجرای کار:** ۲/۴۰۸/۲۵۰/۰۰۰ ریال

۳. **مبلغ و نوع تضمین سپرده شرکت در مناقصه:** ۱۳/۷۲۵/۰۰۰ ریال به صورت واریز وجه نقد به حساب سیبا شماره ۲۱۷۵۰۸۵۸۵۷۰۰۳ بانک ملی بنام شرکت آب منطقه‌ای یزد و یا ضمانتنامه بانکی معتبر

۴. **مدت قرارداد:** ۴۵ روز

ک گزارش یک
پنلار قاسمی

۳ خودروی داخلی از جدول ارزشیابی کیفی خارج شدند

وضعیت نامعلوم ایمنی خودروهای سایپا X۱۳۱، X۱۳۲ و تیا

وضعیت کیفی خودروهای به اصطلاح ارزان

داخلی، سایپا X۱۳۱، سایپا X۱۳۲ و تیا به دلیل ممانعت از انجام نمونه‌برداری و ارزشیابی کیفی خودرو، از نظر عیوب ایمنی، مهم و اساسی و سطح کیفی خودرو نامعلوم اعلام شدند.

به گزارش «جوان» شرکت بازرسی بر کیفیت به عنوان یک شرکت مستقل، ماهانه کیفیت خودروهای تولیدی در ایران را مورد ارزیابی قرار می‌دهد و گزارش بهبود کیفیت خودروها یا عدم آن را در گزارشی منتشر می‌کند. اما این شرکت در گزارش فروردین ماه خود سه خودرو سایپا X۱۳۱، X۱۳۲ و تیا را از جدول رده‌بندی خود حذف کرده است. براساس این گزارش، در پی عدم بهبود کیفیت خودروهای سایپا X۱۳۱ و X۱۳۲ و قرار گرفتن این خودروها در قعر جدول شرکت بازرسی کیفیت و استاندارد ایران در ماه‌های گذشته، این گروه صنعتی در اقدامی از نمونه‌گیری از این خودروها در فروردین‌ماه امسال خودداری کرده، از این رو شرکت بازرسی بر کیفیت نیز وضعیت کیفی این دو خودرو را به همراه تیا نامشخص اعلام کرده است.

به گزارش روابط عمومی شرکت بازرسی کیفیت و استاندارد ایران (ISQI)، در فروردین ماه سال جاری ۹۹ درصد از حجم خودروهای تولید شده در داخل کشور مختص خودروهای گروه سبک (سواری و وانت) و یک درصد نیز مربوط به خودروهای گروه سنگین (مسافری و باری) بوده است. در بخش سواری شاهد کاهش ۴ درصدی تیراژ تولید نسبت به دوره مشابه سال قبل هستیم. از دیگر نکات مهم و حائز اهمیت در مورد کیفیت خودروهای سواری ساخت داخل می‌توان به عدم ارائه امر تولید برای ارزشیابی محصولات، از سوی دو شرکت سایپا و سایپا کاشان به‌رمغ تولید خودرو در این دو شرکت اشاره نمود. در این ماه سال جاری، ۱۷ مدل خودرو مورد بازرسی قرار گرفت که ۱۴ مدل از آنها در سطح کیفی خیلی خوب و سه مدل هم در سطح کیفی خوب قرار گرفتند.

براساس جدول رده‌بندی کیفی خودروهای سواری قابل مشاهده است، خودروی دنو مگان محصول شرکت پارس خودرو در صدر و خودروی MVM۱۱۰ محصول شرکت مدیران خودرو در

عکس: جوان

در بخش عیوب فنی و عملکردی خودروهای MVM۵۲۰ و سایپا X۱۳۱ پارس خودرو، در بخش تزئینات و مونتاژ خودروهای پژو ۴۰۵، MVM۱۰۱ و MVM۳۱۵ و در بخش بدنه هم خودروهای سایپا X۱۳۱ پارس خودرو و MVM۱۱۰ بیشترین نمرات منفی را کسب نمودند. ■ **بهبود کیفی خودروها شاید...**

و ۱۱/۹ درصد بهبود یافت. قابل ذکر است که خودروهای سایپا X۱۳۱ و X۱۳۲ تولیدی شرکت سایپا در اسفندماه ۹۲ در رده‌های پایین جدول رده‌بندی کیفی قرار گرفته بودند. در ماه جاری

سال‌های اخیر، نتوانستند تیراژ تولید را هم‌زمان با ارتقای کیفیت خودروها افزایش دهند، از این رو در رده خودروهای به اصطلاح ارزان، کیفیت فدای کمیت شده است و در دو سال اخیر نیز هم‌زمان با کاهش تیراژ تولید و بالا رفتن قیمت تمام‌شده تولید، کیفیت به شدت کاهش یافته است. وی به اقدام اخیر سایپا و ممانعت از نمونه‌برداری از کیفیت خودروهای داخلی اشاره کرده و گفت: در جدول رده‌بندی کیفی خودروهای سواری که ماهانه گزارش می‌شود، این دو خودرو همواره بدون تغییر در نمرات منفی، در قعر جدول قرار دارند و متأسفانه این خودروها به دلیل پایین بودن قیمت‌شان به نسبت سایر خودروهای تولیدی، بدون توجه به کیفیت‌شان با اقبال عمومی همراه است.

این استاد دانشگاه همچنین با انتقاد به روند افزایش قیمت خودرو در ماه‌های اخیر اظهار داشت: منظور از خودرو ارزان، این نیست که قیمت واقعی‌شان ارزان است، بلکه با توجه به کیفیت این خودروها، قیمت فعلی که به ۲۱ میلیون تومان رسیده نیز گران است، اما نسبت به سایر خودروهای تولید داخل ارزان تر می‌باشد.

وی به قانون ارتقای کیفیت خودرو که در سال ۹۰ در مجلس به تصویب رسیده اشاره کرد و افزود: براساس این قانون خودروسازان باید بهبود کیفیت را در اهم فعالیت‌های خود قرار می‌دادند اما به منظور کاهش قیمت تمام شده تولید تیراژ را افزایش دادند که متأسفانه در سال گذشته، میزان تولید نیز کاهش یافت.

خاکساری با اشاره به رشد واردات و خروج ارز از کشور تأکید کرد: در دو ماه نخست امسال ثبت سفارش خودرو چهار برابر نسبت به سه ماه پایانی سال قبل افزایش یافته است و با توجه به اینکه خودرو بیشترین ارزی‌ری را دارد، ادامه این روند تا پایان سال، به نفع تولید و اقتصاد کشور نیست. وی افزود: خودروسازان به جای ممانعت از نمونه‌گیری سازمان بازرسی، باید به بهبود کیفیت تولیداتشان مجاب شوند که البته وزارت صنعت و مجلس هیچ نظارتی بر این موضوع ندارند و شورای رقابت نیز در راستای حمایت از خودروسازان تعیین دستورالعمل قیمت‌گذاری خودرو را به تعویق می‌اندازد.

مهران ایراهیمیان

اوراق حق تقدم مسکن حلال مشکل است

یادلال‌پرور؟!

اوراق حق تقدم مسکن روشی بود که برای مقابله با خرید و فروش غیرقانونی وام مسکن پیشنهاد شد تا کسانی که نیاز به وام مسکن دارند از این وام با سرعت بیشتر و اطمینان خاطر بیشتر استفاده کنند.

اما پس از گذشت چند سال از اجرای این طرح، نتیجه‌ای غیر از ورود دلالان حرفه‌ای تر به این بازار به رغم اعتبار کم در پی نداشته است.

شاید از همین رو بوده است که شورای پول و اعتبار در پی ورود دوباره شرکت‌های لیزینگ در بازار مسکن است؛ کاری که تجربه آن در بیشتر کشورها متداول شده است اما دست‌هایی در بازار پولی تمایل به انحصاری کردن اعطای تسهیلات مسکن و تخصیص آن به یک بانک دارند. بهانه اما پنهان‌های تکراری است که نمونه آن را در بازار خودرو نیز می‌توان مشاهده کرد؛ نگرانی از بر هم خوردن بازار (۱) ظاهراً دست‌های پشت پرده با این نگرانی که چنانچه مبلغ و تعداد تسهیلات اعطایی برای مسکن زیاد شود قیمت مسکن نیز بالا خواهد رفت، همواره طی این سال‌ها سعی در ایجاد انحصار در اعطای وام مسکن داشته‌اند و طرح‌های عجیبی چون اوراق حق تقدم را به اسسم قانونی کردن خرید و فروش وام مسکن اما برای دلال‌پروری و ایجاد سود برای دلالان حرفه‌ای ابداع کرده‌اند. این در شرایطی است که بنا به گفته مسئولان فقط توان اعطای سالانه ۱۵۰ هزار وام خرید خانه از سوی بانک تخصصی وجود دارد.

اما این تمام ماجرای یک بازار با نیازهای بالقوه نیست. چرا که هم اکنون با وجود نقدینگی حدود ۷۰۰ هزار میلیارد تومانی و نیاز جامعه به رونق بازار مسکن، بانک‌ها در کسب درآمد «قانونی» از سپرده‌های جذب شده با مشکل مواجهند و خود بانک‌ها در بازارهایی وارد می‌شوند که اصلاً در حیطه وظایف بانک‌ها نیست. بنابر آنچه گفته شد تا راه‌حل ساده است. اگر بانک‌ها را محدود به فعالیت در حیطه وظایفشان کنیم و مانع از فعالیت‌های نگاه‌داری شویم، به خوبی می‌توان با هدایت منابع بانکی از طریق تخصیص تسهیلات به بخش تقاضا، هم رونق در بازار مسکن ایجاد کرد، هم انضباط را به بازار پولی بازگرداند و هم متقاضیان واقعی را از نعمت خانه‌دار شدن بهره‌مند کرد، به شرط آنکه دلالان محدود بازار اوراق حق تقدم و دست‌های پنهان انحصارگر اعطای وام مسکن اجازه دهند.

اصلاً چه لزومی دارد یک فرد برای خرید مسکن و استفاده از تسهیلات، پول اضافی تحت عنوان اوراق حق تقدم پرداخت کند و از این پول زورتر پول حق دلالتی است که اوراق حق تقدم را خریده و با اضافه کردن مبلغی به متقاضی می‌فروشد؟!

آیا فروش اوراق بهادار حق تقدم توسط دلالان عین ربا نیست؟ چرا دولت به بهای سود عده‌ای دلال (که خوشبختانه با دستورالعمل جدید محدود شده‌اند) اجازه می‌دهد متقاضیان واقعی، پول اضافی پرداخت کنند؟

امروز همه می‌دانیم که مشکل بازار مسکن بخش عرضه نیست زیرا فعالان این بازار خوب می‌دانند که چگونه سودهای ۱۰۰ درصدی را برای خود رقم بزنند بلکه امروز مشکل بازار مسکن و رکود آن بخش تقاضا است؛ تقاضایی که هر روز فاصله پس‌انداز و افزایش حقوقش از افزایش قیمت‌های خانه‌ها فاصله بیشتری می‌گیرد و تنها راه‌حل کم شدن این فاصله‌ها، هدایت منابع بانک‌ها با مکانیزم درست به سوی بازار مسکن و حل معضل بخش تقاضاست.

شرکت مخابرات استان بوشهر

۱- نام دستگاه مناقصه‌گزار: شرکت مخابرات استان بوشهر «سهامی خاص»

۲- موضوع مناقصه و مبلغ تضمین شرکت در مناقصه:

شماره مناقصه	نوع مناقصه	موضوع مناقصه	سپرده شرکت در مناقصه (ریال)
۹۳/۴	یک مرحله‌ای	خرید ملزومات شبکه کابل	۱۲۸/۰۰۰/۰۰۰

۳- هزینه فروش اسناد مناقصه : جهت شرکت در مناقصه واریز مبلغ ۱۰۰/۰۰۰ ریال قابل پرداخت به حساب ۴۵۰۹۷۵۰۴۶۰۰۰ نزد بانک تجارت

✱ **وجوه دریافتی بابت فروش اسناد مناقصه در صورت انجام معامله یا غیر از آن مسترد نخواهد شد.**

۴- نوع تضمین شرکت در مناقصه : ضمانتنامه بانکی یا چک تضمینی و با واریز وجه نقد به حساب شماره ۴۵۰۹۷۵۰۴۶۰۰۰ بانک تجارت

✱ **در صورت واریز وجه نقد حداقل یک ماه پس از نتیجه مناقصه نسبت به عودت مبلغ واریزی اقدام خواهد شد.**

۵- محل فروش اوراق مناقصه : بوشهر، خیابان شهید عاشوری، ساختمان شماره (۱) شرکت مخابرات استان بوشهر، اداره تدارکات و خدمات، واحد خرید و قراردادهای می‌باشد.

✱ شماره تلفن: ۵۵۵۹۸۸۰ - ۵۵۵۷۶۹۰ - فاکس: ۵۵۵۰۸۸۱

۶- زمان فروش اوراق مناقصه : از روز دوشنبه مورخه ۹۳/۲/۲۹ تا پایان وقت اداری روز چهارشنبه مورخه ۹۳/۳/۷ (به استثنای ایام تعطیل و پنجشنبه‌ها)

۷- زمان تحویل اوراق مناقصه : از روز شنبه مورخه ۹۳/۳/۱۰ تا پایان وقت اداری روز شنبه مورخه ۹۳/۳/۲۴ (به استثنای ایام تعطیل و پنجشنبه‌ها)

۸- ساعت، تاریخ و محل بازگشایی پیشنهادها : ساعت ۱۰ صبح روز دوشنبه مورخه ۹۳/۳/۲۶ آدرس : بوشهر- خیابان شهید عاشوری - ساختمان شماره (۱) شرکت مخابرات استان بوشهر - دفتر کمیسیون معاملات

✱ **هزینه چاپ آگهی به عهده برنده مناقصه می‌باشد.**

WWW.BUSHEHRTELECOM.IR

E-mail:info@bushehrtelecom.ir